

Nr 112.

Av herr **Nordborg**, om åtgärder för utrotande av vägg-
ohyran i hela landet.

Vid olika riksdagar ha i både kungl. propositioner och motioner föreslagits åtgärder i syfte att lösa vissa bostadsfrågor ur sociala, ekonomiska och hygieniska synpunkter.

När under förra riksdagen Kungl. Maj:ts proposition nr 221 angående beredande av bostäder åt barnrika familjer behandlades i första kammaren, tillät jag mig framhålla angelägenheten av att åtgärder måtte vidtagas för utrotandet av väggohyra, med understrykande av att detta vore en social fråga av betydelse för hela landet.

För kanske ej så många år tillbaka var förekomsten av väggohyran ej så allmän, att den blev tillräckligt uppmärksammas. Den uppfattningen gjorde sig även då mera gällande, att bristande renlighet var anledningen. Numera visar det sig, att dessa parasiter även förekomma i nya moderna hus, varest alla nutida krav på hygien tillgodosatts. Varken städerna, landsbygden eller fartygen äro förskonade. Vantrevnad och obehag för otaliga familjer har blivit en följd av detta missförhållande, ty blotta vetskapen om befintligheten av dessa parasiter i ett hem är tillräcklig för att minska hemtrevnaden, även om bostaden i övrigt fyller alla rimliga anspråk på modern hygien.

Anledningen till att väggohyran numera så hastigt utbrejts beror på många omständigheter. Den moderna byggnadstekniken, användandet vid nybyggen av material från gamla hus och lättare ersättningsmaterial för tegel och puts, ökad temperatur genom de allmänt förekommande värmeledningarna, köpenskapen med gamla möbler samt de numera ofta förekommande ombytena av våningar och tjänare äro troligen de närmaste anledningarna, förutom den spridning som sker genom tillfälligheter.

Från vissa myndigheters sida har visserligen en del gjorts för att råda bot i detta fall, men så länge som ej en hela landet omfattande utrotningsaktion vidtages, äro alla lokala försök dömda att misslyckas, vilket bevisas av att i många nya hus rökning måste företagas gång efter annan, därför att nya hyresgäster på nytt föra ohyran med sig. Genom de ofta förekommande ombytena av ombordanställda är förhållandet detsamma i fartygen.

En annan omständighet, som försvårar utrotningen, är även att mången anser det vara genant att vidkännas förekomsten av väggohyran, varigenom denna får bättre tillfälle att föröka sig och sprida sig till andras bostäder. För mången torde även det besvär och de kostnader, som äro förenade med en rationell rökning, verka återhållande, när det gäller att vidtaga effektiva åtgärder.

En allmän och metodisk utrotningsaktion är därför enligt min mening det enda sätt på vilket vi kunna avskaffa väggohyran, vilket ur både ekono-

misk och hygienisk synpunkt måste vara en angelägenhet av stor vikt för ett land, där så mycket göres från det allmännas sida i syfte att förbättra bostadsstandarden.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa en ingående utredning samt vidtaga effektiva åtgärder i syfte att utrota väggohyran i hela vårt land.

Stockholm i januari 1936.

O. A. Nordborg.
